

Sp — portret

Energia naturalului

După ce a fost Veta la debut, a devenit Zița la maturitate, într-o simetrie inversă care îi sintetizează, într-un fel, traseul scenic. De la mahalagioaica supusă sentimentelor de romanță până la mahalagioaica cu pension și cu lecturi "cosmopolite", Dorina Lazăr a făcut un larg ocol prin toate rolurile vieții. A exprimat mereu energia naturalului, a firescului, atât de greu de obținut pentru că presupune o rețetă în care jocul cu catastrofa este foarte periculos: orice spectator știe să identifice sau să recunoască alcătuirea de pe scenă. Pentru că *alcătuire* este și nu simplă translare a sentimentelor și gândurilor din spațiul privat în spațiul public. Dorina Lazăr este tipul de actriță care a renunțat în mod conștient la ceea ce clipește, la culorile tari, asumându-și greaua misiune de a caracteriza cenușiul. Și câte nuanțe, explicații și frumuseți are această culoare când este interpretată cu talent... În *Noaptea furtunoasă* Zița e colorată la propriu și la figurat. Dorina Lazăr a dovedit că stăpânește și teritoriul compoziției spectaculoase. E la fel de precisă în motivațiile și gesturile ei ca și în rolurile "realiste" și, printr-o scamatorie a talentului, rezultatul potențează inocența stupidă, transformând trăncăneala în delir verbal, aventura sentimentală în obsesie erotică. E o sărbătoare când chipul familiar, care părea de mult pus la locul lui în album, își redobândește autonomia și viața proprie, plină de surprize. Plăcute.

Magdalena Boiangiu